

نقش و کارکردهای نیت در مدیریت اسلامی

اسدالله گنجعلی **

محمد جوادی *

پذیرش نهایی: ۱۴۹۷/۰۶/۱۱

دریافت مقاله: ۱۴۹۷/۰۱/۲۷

چکیده

با توجه به تکرار و اهمیت موضوع نیت در مطالعات و آثار حوزه مدیریت اسلامی بویژه ذیل بازتعریف مفهوم عملکرد از دید اسلام، این پژوهش در صدد بررسی و مطالعه دقیق این موضوع در آینینه روایات معصومین (علیهم السلام) است تا بتواند حدود و شغور و مختصات دقیق این مفهوم اسلامی را در این مطالعات مشخص کند. در این پژوهش برای گردآوری داده‌ها از روش کابخانه‌ای و برای تجزیه و تحلیل آنها از روش تحلیل مضمون استفاده شده است. از آنجا که در این تحقیق، مطالعه روایی صورت گرفته است، سعی شد چه در مرحله گردآوری و چه در مرحله تحلیل از روش پژوهش مختص این حوزه یعنی روش فهم حدیث نیز استفاده شود. در نهایت، یافته‌های پژوهش، نقش نیت را در دو قسم اهمیت (مثل شرطیت در پذیرش عمل، مترادف و یا مهمتر از عمل بودن) و ریشه‌ها (ولایت، قلب، اخلاق، معرفت و قدرت استنباط شرعی) و کاربرد آن را در سه قسم الزامات (مثل صداقت، خیریت، لزوم تطابیق با عملکرد...)، آثار تکوینی (مثل قوت جسم، اثر در رزق و...) و ارزیابی عملکرد (شامل دو حوزه ارزیابی عndlالخلق مثل کارایی و اثربخشی عمل و عدم تأثیر در مباحث اقتصادی و ارزیابی عndlالله مثل مبانی جزای الهی بودن)، توضیح داده است.

کلیدواژه‌ها: نیت، مدیریت اسلامی، مدیریت عملکرد، مدیریت عملکرد اسلامی، رفتار سازمانی اسلامی.

* دانشجوی کارشناسی ارشد معارف اسلامی و مدیریت بازرگانی دانشگاه امام صادق(ع)
m.javadi1373@gmail.com

** استادیار گروه بازرگانی دانشگاه امام صادق(ع)
ganjali@isu.ac.ir

مقدمه

عملکرد یکی از جنبه‌های حیاتی فعالیتهای سازمانی است که تحت تأثیر سیاستها و روش‌های اصلی سازمان قرار می‌گیرد (مرزووق^۱ و اسلام^۲؛ ۲۰۱۸: ۲۰۱۸). تأثیر مدیریت عملکرد بر بخش‌های مختلف سازمانی مثل بخش‌های مالی، منابع انسانی و... همچنین تأثیر آن بر تأثیرات اجتماعی و محیطی سازمان همچنان مورد بحث و تحقیق مدیران و متخصصان منابع انسانی است (ژیائو^۳ و دیگران، ۲۰۱۸: ۳۲۵). عملکرد در سطوح مختلفی مانند فرد، گروه و سازمان مورد دسته‌بندی قرار می‌گیرد و به دلیل وجود تعابیر و تفاسیر مختلف از آن به فراخور استفاده اندیشمندان مختلف از آن در زمرة واژگان چمدانی^۴ جای می‌گیرد؛ به عبارتی هر کس با تخصص و مطالعات خود برای آن مفهومی متناسب انتخاب می‌کند (رضائیان و گنجعلی، ۱۳۹۰: ۸ و ۹).

مدیریت عملکرد در طول زمان دچار تغییر و تحولات متعددی شده و مفاهیمی مانند ارزیابی عملکرد، ارزشیابی عملکرد، سنجش عملکرد و اندازه‌گیری عملکرد تولید شده است که همگی به جمع‌آوری اطلاعات عملکردی برای کنترل و مدیریت منجر می‌شد (کلوت^۵ و مارتین^۶: ۲۰۰۰؛ ۲۰۱۲؛ برادبنت^۷ و لاولین^۸: ۲۰۰۹؛ ۲۰۰۳؛ بایسبی^۹ و مالاگوئنو^{۱۰}؛ ۲۰۱۲؛ ۲۰۹۷؛ بیتیتسی^{۱۱} و دیگران، ۲۰۱۲: ۱) تا در نهایت بعد از تمامی این تغییرات نوبت به مفهوم مدیریت عملکرد رسیده که توسعه یافته تمامی این مفاهیم است (آلاک^{۱۲}، ۲۰۱۷: ۳).

از سوی دیگر تلاش برای ارائه خوانشی اسلامی از حوزه‌های علوم انسانی بویژه مدیریت از ابتدای ظهور انقلاب اسلامی بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. بر این اساس، بسیاری کوشیده‌اند تا در جهت شناخت و معرفی این پدیده مهم، گامی فرانهند و در این مسیر هر کس کوشیده است از زاویه خاصی به مباحث مدیریت اسلامی پردازد. به این دلیل رویکردهای

1 - Marzouk

2 - Saleem

3 - Xiao

4 - Suitcase words

5 - Kloot

6 - Martin

7 - Broadbent

8 - Laughlin

9 - Bisbe

10 - Malagueño

11 - Bititci

12 - Alach

زیادی در پرداختن به مدیریت اسلامی شکل گرفته است (حجازی فر، ۱۳۹۶: ۵۷). همچنین در راه تحول در علوم انسانی و اسلامی‌سازی آن، پرداختن به روایات و احادیث اهل بیت (علیهم السلام)، یکی از مهمترین منابع شیعه برای استنباط احکام الهی و عرضه سوالات و مسائل در عرصه‌های مختلف است. اهمیت احادیث و روایات ائمه اطهار به گونه‌ای است که امام صادق (علیه السلام) به جابر فرمودند: «يا جابر و الله لحديث تصيبه من صادق في حلال و حرام خير لك مما طلعت عليه الشمس حتى تغرب»^(۱) (ابو جعفر البرقی، ۱۳۹۴: ۲۲۷). همچنین با راهها و بارها اهمیت احادیث در راستای تولید علوم انسانی اسلامی توسط اندیشمندان مختلف و بویژه مقام معظم رهبری (دام ظله العالی) مورد توجه و تکرار قرار گرفته است. ایشان در بیاناتی تأکید می‌کنند: "امروز درباره حدیث به تدقیق و جداسازی سره از ناسره و راست از دروغ و مسلم از مشکوک و نیز به تأمل در فهم مضاملاً و مفاد و مضمونهای اساسی در آن، و نیز به تطبیق یا نسبت یابی آن با کلام الله عزیز حکیم و نیز به شرح و بسط عالمانه و محققاًه و نیز به نشر و همگانی کردن آنچه همگان را به کار خواهد آمد و بسی خدمات و تلاشهای دیگر، نیازی مبرم و سازماندهی شده وجود دارد." (امام خامنه‌ای، پیام به کنگره جهانی هزاره شیخ مفید، ۱۳۷۲/۰۱/۲۸).

روایات معصومان (علیهم السلام) در برگیرنده ژرفترین معارف هستی‌شناسی از خدا تا انسان و از دنیا تا معاد است. نکته‌های نظر اخلاقی و راهنماییهای عملی و راهبریهای فردی و اجتماعی، همه در دل مضمونها و مفاهیم تو در توی احادیث نهفته است و استخراج و استفاده از آنان در گرو آشنای با زبان امامان و چگونگی بهره‌گیری از این سخنان است (مسعودی، ۱۳۸۴: ۱۳).

در این پژوهش سعی می‌شود با به کارگیری روشی مناسب برای استفاده از روایات معصومین (علیهم السلام)، به این سؤال پاسخ داده شود که: "جایگاه نیت در مطالعات حوزه مدیریت اسلامی به ویژه مدیریت عملکرد چیست؟" در همین راستا پس از مرور ادبیات موضوع این عرصه و بررسی پیشینه پژوهشی مرتبط با روش تحلیل مضمون به طراحی الگویی پرداخته شده است که جایگاه احادیث را تبیین می‌کند. در نهایت پس از مشخص شدن چارچوب نیت در فضای مدیریت عملکرد به بحث درباره تفاوت نتایج پژوهش فعلی با پژوهش‌های گذشته و سپس به نتیجه‌گیری پرداخته شده است.

ادبیات نظری و پیشینه پژوهش

عملکرد

نوع برداشت ما از مفهوم عملکرد، تعیین کننده چرایی و چگونگی رویارویی ما با آن است (رضائیان و گنجعلی، ۱۳۹۰: ۲۳). به این علت که مفهوم عملکرد ماهیتی عملیاتی دارد برای فهم بهتر آن باید از دو بعد مفهومی و عملیاتی، این مفهوم را مورد بررسی و بازبینی قرار داد. در بعد مفهومی در ابتدای بحث برای شناخت عملکرد می‌توان به تعریف لغوی آن پرداخت. طبق تعریف فرهنگ آکسفورد، عملکرد یعنی هر آنچه افراد و ماشینها انجام می‌دهند. در این فرهنگ لغت، این ادعا از طریق وارد شدن کلمه «اجرا و تحقق» نشان داده شده است (رضائیان و گنجعلی، ۱۳۹۰: ۸). برای درک بهتر مفهوم عملکرد و کاربردهای عملیاتی آن یکی از بهترین راه‌ها استفاده از روابط علی معمولی است؛ الگوهایی که بتواند اقدامهای^۱ زمان حال را به نتایج^۲ در آینده پیوند دهد. یکی از این الگوهای «الگوی علی - معمولی سه مرحله‌ای عام»^۳ است. این الگو دارای سه بخش پیامدها،^۴ فرایندها^۵ و مبانی^۶ است (نیلی، ۷: ۶۹؛ منزونی^۷ و اسلام^۸، ۲۰۰۹: ۷).

قصد

قصد به لحاظ لغوی به معنای در صدد کاری برآمدن (ابن درید، ۱۹۸۸، ج ۲: ۱۰۰۵) یا طلب کردن چیزی و حرکت به سمت آن (فیومی، ۱۴۱۴ق، ج ۲: ۵۰۴؛ طریحی، ۱۳۷۵، ج ۳: ۱۲۷) است. برخی دیگر آن را متراffد نیت دانسته، و یا از آن به غرّض یا عمد تعبیر کرده‌اند (بستانی، ۱۳۷۵: ۶۹۷). در اصطلاح قصد را به معنای عزم متوجه به سمت انشا و ایجاد فعل آورده‌اند (عبدالرحمان، ج ۳: ۹۶).

اراده

اراده به انجام دادن کاری بدون کراحت اطلاق می‌شود (حمیری، ۱۴۲۰ق، ج ۴: ۲۶۸۵)؛ معنایی

1 - Actions

2 - Results

3 - Generic 3 stage causal model

4 - Outcome

5 - Processes

6 - Foundations

7 - Neely

8 - Manzoni

9 - Islam

است که باعث ایجاد حالتی برای فرد می‌شود که به خاطر آن کاری به گونه‌ای خاص از او سر می‌زند در حالی که می‌توانست جور دیگری انجام شود. در اصطلاح بعضی آن را متراffد قصد دانسته‌اند (شاهرودی، ۱۴۲۶ق، ج ۱: ۳۳۵)؛ اما از نظر عده دیگری، این کلمه از لحاظ لغت و اصطلاح برای صفتی از صفات نفس وضع شده است که آن صفت به ایجاد فعلی یا ترکی آن تعلق گرفته و علت تامه تحقق آن در خارج است. برای این صفت مقدماتی وجود دارد که قبل از حصول صفت در نفس پدید می‌آید همان طور که معلومات و مسیباتی هم دارد که بعد از خودش در خارج به وجود خواهد آمد (مشکینی، ۱۴۱۶ق: ۲۸).

قصد قاصد به فعل خودش اختصاص دارد و نه به فعل دیگران و اراده هم به فعل خود و هم به فعل دیگران اختصاص دارد. هم‌چنین قصد، اراده تنها انجام دادن فعلی هنگام ایجاد آن فعل را می‌رساند و هنگامی که انجام دادن فعل به زمان آینده موکول شود دیگر به آن قصد اطلاق نمی‌شود؛ به عنوان مثال صحیح نیست که گفته شود قصد کرده‌ام که فردا تو را بیینم (عسکری، ۱۴۰۰: ۱۲۰).

نیت

به لحاظ لغوی برخی نیت را تمایل دانسته‌اند (ابن سیده، ۱۴۲۱ق، ج ۹: ۵۲۲ و ابن منظور، ۱۴۱۴ق، ج ۲: ۱۰۲). برخی دیگر معنای آن را خواسته قلبی دانسته‌اند (فراهیدی، ۱۴۰۹ق، ج ۸: ۳۹۴). در اصطلاح فقهی بعضی آن را متراffد قصد می‌دانند (ابوجیب، ۱۴۰۸ق: ۳۶۳). بعضی دیگر نیز آن را با داعی و انگیزه به یک معنا قلمداد کرده‌اند و مرادشان از آن، عزم و اراده محرك به سمت فعل است (مشکینی، ۱۳۹۲: ۵۴۸).

چند نکته در مورد نیت

نیت از ارکان عبادات است و ترک عمدى یا سهوی آن موجب بطلان عمل می‌شود.

واجبات تعبدی، واجباتی است که نیت، شرط صحت آنهاست و واجبات غیر تعبدی، واجباتی است که نیت در صحت آنها شرط نیست؛ منتهی نیت تقریب به خداوند در آنها باعث می‌شود فاعل آنها مستحق ثواب الهی شود که به اینها عبادت به معنای اعم می‌گویند؛ زیرا بآن نیت و قصد می‌تواند به عبادت تبدیل شود.

اخلاص در نیت عبادات شرط است و مراد از آن این است که قصدی غیر از خداوند در عمل عبادی نباشد (مشکینی، ۱۳۹۲: ۵۴۹).

طبق تعریف، نیت صرفا به تمایلات و خواسته‌های قلبی اطلاق می‌شود؛ ولی قصد قسمی از عمل را نیز در برمی‌گیرد و طلبی که در نیت وجود دارد، صبغه عملی نیز می‌گیرد. نکته آخر اینکه این پژوهش در صدد است که نه به لحاظ فقهی بلکه به لحاظ مدیریتی و با برداشت از احادیث آن را در مدیریت اسلامی و بویشه عملکرد، جایگاه یابی کند.

طلب

طلب به لحاظ لغوی به معنای تلاش برای یافتن چیزی و رسیدن به آن ترجمه شده است (از هری، ۱۴۲۱ق، ج ۱۳: ۲۳۷)؛ جستجو از وجود چیزی، خواه طلب از جسم و عین چیزی باشد و خواه طلب از معنی و مفهوم آن (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۵۲۲). در قرآن کریم نیز طلب یا ماده آن (ط - ل - ب) در دو محل به کار رفته است: «فَلَنْ تَسْتَطِعَ لَهُ طَلَّبًا» (کهف / ۲۴)؛ و هرگز قادر به جستجوی آن نخواهد بود و «ضَعْفَ الطَّالِبِ وَ الْمَطْلُوبِ» (حج / ۷۳)؛ چه ناچیز و زیبون است آن که خواهنه است و آنچه در طلبش می‌روند؛ که هر دو جایگاه معنای گفته شده از طلب را تأیید می‌کند. در اصطلاح فقهی بعضی طلب را این گونه تعریف کرده‌اند که طلب، این است که شخصی به دیگری که از لحاظ رتبه با او مساوی است بگوید این کار را انجام بده (شریف مرتضی، ۱۴۰۵ق، ج ۲: ۲۷۶)؛ اما بعضی دیگر معنای اصطلاحی آن را با معنای لغوی آن یکسان دانسته، و گفته اند به معنای تلاش برای یافتن چیزی و گرفتن و به دست آوردن آن است (محمد عبدالرحمان؛ ج ۲: ۴۳۷).

در مورد پیشینه پژوهش می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

کمالیان (۱۳۹۶) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود تحت عنوان "بازتعریف مفهوم عملکرد از منظر قرآن کریم" به بررسی معنا، سطوح، رویکردها و مؤلفه‌های عملکرد از دید قرآن کریم پرداخته است؛ ذیل بحث مؤلفه‌های عملکرد، نیت را برای برخورداری عملکرد از حسن فاعلی لازم دانسته و تأثیر آن را بر عملکرد از دید قرآن کریم تأیید کرده است. "نیت یکی از مفاهیم اصلی در زمینه عملکرد در بیان قرآن کریم است به این صورت که نیت افراد، شکل دهنده تفاوت در برخورد الهی با رفتار خواهد بود به این صورت که دو عمل در شکل و ظاهری مشابه و دارای صحت در ماهیت و روش امکان دارد که دارای نیاتی متفاوت باشند و در نتیجه پادشاهی کاملاً متفاوتی را دریافت کنند" (کمالیان، ۱۳۹۶: ۱۵۷).

مقیمی (۱۳۹۵) در کتاب خود تحت عنوان "اصول و مبانی مدیریت از دیدگاه اسلام" بیان

می‌کند که یکی از وجوه تمایز نظریه کنش در اسلام و نظریات غربی، جدا شدن نیت و هدف است. او همچنین معتقد است که ملاک اصلی برای ارزشگذاری رفتار در اسلام، نیت کنشگر است. در ادامه او نیز مانند دیگر پژوهش‌هایی که در ذیل اشاره می‌شود، وارد مبحث حسن فاعلی و

حسن فعلی می‌شود و حسن فاعلی را از حسن فعلی مهمتر قلمداد می‌کند (مقیمی، ۱۳۹۵: ۳۰۹).

پژوهان و رسولی (۱۳۹۴) در مقاله خود با عنوان "بررسی و توصیف مدیریت و مدیریت منابع انسانی از منظر قرآن کریم" ذیل بحث ارزیابی عملکرد معتقدند که: در اسلام، اقدامات به نیتها بستگی دارد. اثر این اصل در منابع انسانی، این موضوع است که کارکنان باید تنها بر اساس نتیجه کار تنبیه شوند؛ زیرا ممکن است عوامل بیرونی خارج از کنترل، نتیجه کار را تحت تأثیر قرار دهد (پژوهان و رسولی، ۱۳۹۴: ۱۰۵).

تفوی (۱۳۹۳) در کتاب "نگرشی بر مدیریت اسلامی" ذیل بحث ارزشیابی در اسلام ضمن نقد ارزشیابی در مکتب "اصالت العملی" با اشاره به چند روایت، معتقد است که اسلام برای ارزشیابی عمل، نخست نیت و انگیزه را مورد سنجش قرار می‌دهد و هرگز عملی را مجرد از نیت بررسی نمی‌کند و برای نیت شائینت روح عمل را قائل است (تفوی، ۱۳۹۳: ۱۰۸).

آیت‌الله مصباح‌یزدی (۱۳۹۱) در کتاب "پیش‌نیازهای مدیریت اسلامی" با نقد این مبنای که معیار قضاوت در مورد ارزش داشتن یا بی‌ارزش بودن رفتار، نفس عمل بدون توجه به فاعل باشد، بیان می‌کند که از دیدگاه اسلام باید علاوه بر حسن فعلی به حسن فاعلی نیز توجه شود و در ارزشیابی رفتار مسئله نیت و قصد فاعل لحاظ گردد (مصطفی‌یزدی، ۱۳۹۱: ۱۶۲ و ۱۶۳).

قوامی (۱۳۸۶) در کتاب "مدیریت از منظر کتاب و سنت" با استناد به آیه «فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قَيْوَقِيهِمْ أُجْرُهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ»، مبنای اعطای پاداش را در مدیریت رحمانی، برخورداری عمل از حسن فعلی و حسن فاعلی می‌داند. وی استدلال می‌کند که منظور از عمل صالح یکی این است که خود عمل صالح باشد و دیگر اینکه از شخص صالح نیز سر برزند؛ در ادامه صالح بودن عامل را شامل صالح بودن در نیت، اراده، روحیات و دیگر ویژگیها از قبیل شایستگی‌ها و... قلمداد می‌کند (قوامی، ۱۳۸۶: ۳۰۹).

افندی (۱۳۷۶) در کتاب "نگرش توحیدی در مدیریت و اداره عمومی" ذیل بحث از ماهیت عمل در حوزه مدیریت اسلامی بیان می‌کند که شرط مقبول واقع شدن عملی علاوه بر صحت خود آن، نیت خالص است. وی تأکید می‌کند همان طور که بدون عمل صالح، رفتار مقبول نمی‌شود، بدون

خلوص نیز امکان پذیرش رفتار فرد وجود ندارد (افندی، ۱۳۷۶: ۳۵).

جدول ۱: خلاصه پیشینه پژوهش و رویکرد پژوهشها

پدیدآور(ان)	سال نشر	مبحث مورد طرح	رویکرد	سطح ورود
کمالیان (۱۳۹۶)	۱۳۹۶	بازنیزیف مفهوم عملکرد	عملکرد قرآنی	تأثیر نیت بر عملکرد
مقیمی (۱۳۹۵)	۱۳۹۵	انگیزش	سازمان آخرتگرا	تأثیر نیت بر کنش کشگر
پژوهان و رسولی (۱۳۹۴)	۱۳۹۴	ارزیابی عملکرد	منابع انسانی قرآنی	تأثیر نیت در جبران خدمات
نقوی (۱۳۹۳)	۱۳۹۳	ارزشیابی کارکنان	اصالت العاملی و اصالت العملی	نیت به عنوان روح عمل
مصطفایی بزدی	۱۳۹۱	ارزشیابی عملکرد	مدیریت اسلامی	تأثیر نیت در ارزش عمل
قرامی	۱۳۸۶	جبران خدمات	مدیریت رحمانی	تأثیر نیت در اعطای پاداش
افندی	۱۳۷۶	ماهیت عمل	مدیریت اسلامی	تأثیر نیت بر پذیرش عمل

روش پژوهش

روشن است که روش‌شناسی صحیح هر تحقیق، اصل و اساس تحقیق را شکل می‌دهد. که بدون توجه به آن، نتایج پژوهش حاصلی برای محقق و دیگر پژوهشگران نخواهد داشت؛ بویژه در تحقیقات کفی، ضرورت تحلیل روشمند داده‌ها دوچندان خواهد بود (عبدی جعفری و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۵۲). بنابراین تلاش محقق در به کارگیری روش علمی و منطقی صحیح برای دستیابی به نتایج مطلوب ضروری تلقی می‌شود (ضمامه‌نی و حجرگشت، ۱۳۹۴: ۵۹۶).

جامعه و نمونه مورد مطالعه تحقیق علوم اسلامی و مطالعات فرهنگی

جامعه مورد تحقیق تمامی کتابهای حدیثی شیعه است که احادیث نیت مرتبه با عملکرد دارد و در نرم افزار جامع الاحادیث نسخه ۳/۵ موجود است و نمونه‌ای که به صورت هدفمند انتخاب شد عبارت است از: بحار الانوار، وسائل الشیعه، مستدرک وسائل، اصول، فروع و روضه الکافی، تفسیر قمی، مصباح الشریعه، الخصال، الامالی صدوق، ثواب الأفعال و عقاب الأفعال، عيون أخبار الرضا عليه السلام، الإرشاد مفید، نهج البلاغه، الإختصاص، الامالی مفید و کتاب مکاسب شیخ انصاری^(۲).

نوع شناسی

پژوهش به لحاظ نوع شناسی، بنیادی و کیفی است. هم‌چنین این پژوهش از نظر ماهیت از نوع توصیفی است. به لحاظ روش‌شناسی برای گردآوری اطلاعات با توجه به نوع داده‌ها و اطلاعات

در این پژوهش از روش کتابخانه‌ای، و پس از جمع‌آوری اطلاعات برای تحلیل آنها از روش تحلیل مضمون استفاده شده است.

براساس منظمه پژوهشی مطالعات مدیریت اسلامی نیز، که حجازی‌فر (۱۳۹۶) مطرح کرده است، پژوهش در دید قیاسی از لحاظ منشأ و ساختار نظری یا موضوع در نوع استنباطی، از نظر منابع و ابزار شناخت، این پژوهش در نوع شناخت و حیانی و با رویکرد دینی - تعبدی تدوین شده است؛ اما از دید استقرایی از لحاظ محتوا، هم تخصصی‌گرا و هم منبعگراست؛ پس از این نظر ترکیبی به شمار می‌آید و از لحاظ غایت نیز موضوع محور است.

البته به این دلیل که پژوهش در حوزه روایات ائمه معصومین (علیهم السلام) است نیاز بود از روش پژوهش خاص این حوزه نیز کمک گرفته شود - یعنی روش فهم حدیث که توسط مسعودی (۱۳۸۴) مطرح شده - و همچنین از روش تحلیل مضمون برای جمع‌آوری مضمونهای روایات و طبقه‌بندی آنها استفاده شده است. روش فهم حدیث عمدتاً برگرفته از اثر عبدالهادی مسعودی است و برای یافت مضمون احادیث و کنار هم قرار دادن احادیث هم خانواده، روش تحلیل مضمون به کار گرفته شده است. ذیلاً به توضیح اجمالی هر یک از دو روش پرداخته می‌شود:

روش فهم حدیث

عبدالهادی مسعودی در کتاب خود تحت عنوان "روش فهم حدیث" سیر اجمالی فهم حدیث را ذیل دو حوزه روش فهم متن حدیث و روش فهم مقصود حدیث مطرح می‌کند. مراحل و گامهای فهم حدیث از دید مسعودی به این صورت است:

پژوهش‌نامه علم اسلامی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم اسلامی

جدول ۲: مراحل و گامهای فهم حدیث (مسعودی، ۱۳۸۴: ۵۸ – ۲۰۸)

گام اول: پیش نیازهای فهم حدیث: ۱ - آیا متنی که در دست ماست، حدیث است؟ ۲ - آیا متن حدیث دقیقاً همین متن عربی نزد ماست؟
گام دوم: فهم متن حدیث: ۱ - فهم مفردات عربی (نظیر علم صرف و لغت شناسی) ۲ - فهم ترکیبات لغزی (مثل علم نحو، اعراب، مجازها، اصطلاحات مرکب و...)
گام سوم: فهم مقصود حدیث: ۱ - گردآوری قرینه ۲ - یافتن اسباب ورود ۳ - تشکیل خانواده حدیث ۴ - توجه به احادیث معارض ۵ - بهره‌گیری از دستاوردهای بشری

روش تحلیل مضمون

روش تحلیل مضمون در واقع نوعی تحلیل محتوای ساختاریافته و استنتاج از داده‌های کیفی است که مبتنی بر واحدهای مضمون، مفهوم پردازی و الگوسازی صورت می‌پذیرد. این راهبرد با رویکردنی استقرایی تلاش دارد تا با بخش‌بندی، طبقه‌بندی، خلاصه‌سازی و ساختدهی دوباره به داده‌های متنی همچون متون حدیثی، مصاحبه‌ها و... مفاهیم آنها را استخراج کند. این راهبرد اساساً توصیفی است و کمک می‌کند تا محقق روندهای تجربیات و دیگر داده‌های کیفی را استخراج کند (چیتسازیان و جوادی، ۱۳۹۴: ۱۲۴). در تعریفی دیگر، تحلیل مضمون، روشی برای شناخت، تحلیل و گزارش الگوهای داده‌های کیفی است. این روش، فرایندی برای تحلیل داده‌های متنی است و داده‌های پراکنده و گوناگون را به داده‌هایی غنی و تفصیلی تبدیل می‌کند (عبدی جعفری و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۵۳).

در معرفی تحلیل مضمون، باید ابتدا در ک درستی از مضمون ارائه شود. مضمون یا تم، میان اطلاعات مهمی درباره داده‌ها و سؤالات تحقیق است و تا حدی، معنی و مفهوم الگوی مجموعه‌ای از داده‌ها را نشان می‌دهد (عبدی جعفری و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۵۹). مضمون الگویی است که در

داده‌ها یافت می‌شود و حداقل به توصیف و سازماندهی مشاهدات و حداکثر به تفسیر جنبه‌هایی از پدیده می‌پردازد. به طور کلی مضمون ویژگی تکراری و متمایزی در متن است که به نظر پژوهشگر، نشاندهنده درک و تجربه خاصی در مورد سؤالات تحقیق است (کینگ^۱ و هوروکس^۲، ۲۰۱۰: ۱۵۰). آتراید استرلینگ^۳ در دسته‌بندی خود از مضمون، سه گونه مضمون پایه، سازماندهنده و فراگیر شناسایی کرده و معتقد است با تحلیل مضمون شبکه‌ای از مضمونها، ایجاد و درنهایت با تحلیل آنها مفاهیم کلیدی استخراج و الگو تبیین می‌شود (آتراید استرلینگ، ۲۰۰۱).

اجرای روش فهم حدیث

مطابق با روش یاد شده برای پژوهش در روایات در گام اول برای اطمینان از حدیث بودن متن در دسترس و دستیابی به متن دقیق حدیث از نرم‌افزارهای جامع الاحادیث نسخه ۳/۵ و معجم موضوعی بخار الانوار نسخه ۱/۵ استفاده شده که در مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی نور تولید شده است.

در گام دوم با توجه به آشنایی نویسنده‌گان مقاله با ادبیات عرب و صلاحیت استفاده آنان از منابع این حوزه، سعی شد برای فهم معنای لغوی مفردات از کتبی مانند مجتمع البحرين، جمهرة اللغة، مفردات ألفاظ القرآن، لسان العرب، الفروق في اللغة، كتاب العين، تهذيب اللغة، المحكم و المحيط الأعظم، شمس العلوم و دواء كلام العرب من الكلوم و برای فهم معنای اصطلاحی - تركیبی مفردات از کتابهایی مانند القاموس الفقهی لغة و اصطلاحا، مصطلحات الفقه، اصطلاحات الاصول و معظم ابحاثها، فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، معجم المصطلحات و الألفاظ الفقهية استفاده شود.

در گام نهایی نیز برای فهم مقصود حدیث در هر یک از مراحلی که در روش مسعودی ذکر شده، اقدامات زیر صورت گرفته است:

- ۱ - با توجه به دلالتهای سه گانه مطابقی، تضمنی و التزامی در منطق و بحث مجاز و کنایه در علم معانی و بیان، احتمال وجود معنایی به غیر از معنای مبتادر شده اولیه وجود داشت که با تلاش برای دستیابی به قرینه‌ها به بررسی و تدقیق این احتمال پرداخته شد. قرینه‌های بررسی شده عبارت

1 - King

2 - Horrocks

3 - Stirling - Attride

است از: قرینه‌های متصل کلامی (شامل قرینه‌های معینه و صارفه)، قرینه‌های متصل مقامی (مثل اسباب ورود، شرایط اجتماعی، فرهنگی و تاریخی، حالت‌های روات و...) و قرینه‌های منفصل (مثل خاتواده حدیثی).

۲- به دلیل تعمیم پذیر دانستن احادیث و در عین حال صدور آن تحت واقعه‌ای خاص، که فقها تحت عنوان "قضیة فی الواقعه" از آن یاد می‌کنند، قرینه‌های مقامی بررسی شده است. این قرینه‌ها عبارت است از: پاسخ به پرسش‌های راویان، نقد نظر و فتوای فقهان عame، رد و انکار سوء فهم یا بدعتی آشکار. شیوه شناخت این قرینه‌های مقامی با شیوه یافتن احادیث همخانواده یکی بوده است.

۳- قرینه‌های منفصل بیشتر از نوع کلام بود و مهمترین آنها روایاتی است که با روایت اصلی، که در صدد فهم آنیم، ارتباط دارد. حال این ارتباط می‌تواند مثبت باشد که احادیث همخانواده شکل می‌گیرد و یا منفی باشد که احادیث معارض را شکل می‌دهد. دستیابی به احادیث همخانواده نیز با کمک از بافت مضمونهای مشترک و پر تکرار و استفاده از معجم‌های موضوعی و لفظی با استفاده از رایانه و نرم‌افزارهای مربوط صورت پذیرفت.

۴- در مورد تعارض احادیث در بحث نیت در این پژوهش، حدیث متعارضی یافت نشد که بخواهد با استفاده از فنون رفع تعارض به حل آن پرداخته شود.

اجرای روش تحلیل مضمون

برای اجرای روش تحلیل مضمون در این نوشتار با استفاده از نرم افزار، مسیر ذیل طی شد:

شناسه گذاری اولیه داده

برای مراحل شناسه گذاری و تحلیل مضمون از نرم افزار MAXQDA نسخه ۱۰ استفاده شد و کار شناسه گذاری صورت گرفت. در شناسه گذاری داده‌ها تلاش شد تا با دقت تمام متون، مطالعه و شناسه گذاری شود. نکته مهم در این مسیر، توجه و رعایت همزمان تلخیص مطالب و عدم حذف نایه‌جای آنها بود. در واقع استخراج و نامگذاری شناسه‌ها به گونه‌ای بود که هم بخوبی بیانگر محتوای شناسه‌ها باشد و اجمال آن سبب از دست رفتن اطلاعات متن نشود و هم آنقدر شناسه‌ها پراکنده تعریف نشود که ویژگی طبقه‌بندی و تلخیص شناسه گذاری فراموش شود.

شناسایی و جستجوی مضمونها

هدف اصلی این مرحله، شناسایی مضمونهای پایه بود تا بتوان در گامهای بعدی به طبقه‌بندی آنها پرداخت. در این گام، شناسایی مضمونها بر اساس جستجوی پاسخ به سؤال تحقیق صورت

گرفت. به این منظور با بهره‌گیری از نرم‌افزار، ابتدا فهرستی از شناسه‌ها و درختواره آنها، تدوین، و شناسه‌های همسان، ذیل یکدیگر تلفیق و سازماندهی شد. پس از مطالعه آنها، مجموعه یک یا چند شناسه که بیانگر یکی از مصادفها با زیرمجموعه یکی از شناسه‌های اولیه بود در کنار هم چیده شد و خوشای از شناسه‌ها را که بیانگر یک مضمون بود شکل می‌داد. سؤال پژوهش مبنای فهم مضمونها بود.

مرتب کردن، طبقه‌بندی و تشکیل شبکه مضمونها

در گام پیشین هنوز مضمونها به اندازه‌ای مجرد و تلخیص نشده بود؛ لذا در این گام از مجموع یک یا چند مضمون اولیه مرتبط با هم، مضمونهای ثانویه شکل گرفت. در این تحلیل چهار مضمون ثانویه شکل گرفت که عبارت است از: کارکرد، الزامات، ریشه‌ها و اهمیت نیت.

پس از اینکه شبکه مضمونها تدوین شد، پژوهشگران سعی کردند تا مدتی از فضای داده‌ها و این طبقه‌بندیها دور شوند و خو گرفتن ذهن با داده‌ها را تعدیل و کم کنند. پس از آن دوباره به سراغ داده‌ها رفتند؛ اما این بار مسیری معکوس را طی کردند به این گونه که با نگاهی نقادانه در هر مضمون این سؤال را مطرح کردند که آیا این شناسه‌ها و مضمونها واقعاً به مضمون اشعار دارد یا خیر. آیا می‌توان در شبکه مضمونها تغییراتی ایجاد کرد یا خیر؟ اما به هر ترتیب نیاز بود تا نگاه و رویکردن جدید به داده‌ها و طبقه‌بندی‌ها صورت گیرد. از این رو یافته‌ها دوباره مورد بازنگری قرار گرفت.

تحلیل و تدوین نهایی

سرانجام پس از شناسایی مضمونها و تدوین شبکه آنها، مرحله نگارش و تدوین یافته‌ها در قالب گزارش پژوهش بود. در این گام هر کدام از مضمونها دوباره مورد تدقیق قرار گرفت و هم‌چنین سعی شد تا در توضیح آنها به قسمت‌هایی از متن احادیث مورد تحلیل، به عنوان شواهد بحث اشاره شود. بر این اساس شناسه‌های این مرحله در شش محور کلی یعنی آثار تکوینی، ارزیابی عندالخلق، ارزیابی عندالله (این سه مضمون به عنوان "کارکرد" در این مقاله مطرح شده است)، اهمیت نیت، الزامات و ریشه‌ها تقسیم‌بندی شد که در جدول ذیل، محورهای شناسه‌های استخراج شده و تعداد آنها در هر محور ارائه شده است:

جدول ۳: مضمونهای اصلی و فرعی به همراه تعداد هر یک از آنها

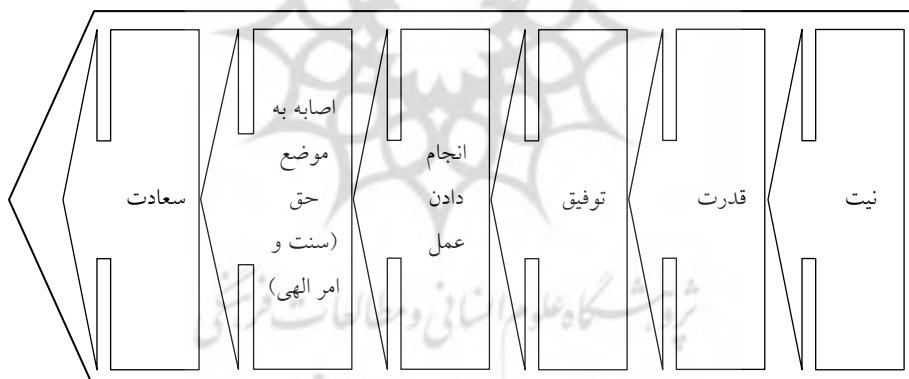
مض蛩ونهای پایه	تعداد	مض蛩ونهای سازمان دهنده	تعداد مضمونهای سازمان دهنده	مض蛩ون فرآگیر		
اثر در رزق	۴	آثار تکوینی	۹			
اثر در شفای مریضی	۱					
کمک به تحقق عملکرد	۲					
سبب قوت جسم	۱					
موجب عون الهی	۱					
آسودگی مردم (اثربخشی)	۱	ارزیابی عملکرد عندالخلق	۳			
خسته نبودن (کارایی)	۱					
عدم تأثیر در کارهای اقتصادی	۱					
پرتو از عمل در محاسبه	۱	ارزیابی عملکرد عندالله	۵			
مبنای جزای الهی	۴					
شرط پذیرش عمل	۱	اهمیت نیت	۳۱			
پرتو از عمل	۷					
جوهره عمل	۵					
مهمنت از عمل	۶					
مبنای محاسبه الهی	۷					
عدم امکان عمل بدون نیت	۱	الزمات	۵۱			
همان عمل	۱					
مبنای عمل	۳					
صدق نیت	۷					
نیت خبر	۱۳					
حسن نیت	۱۹	ریشه‌ها	۷			
لزوم تطابق با عملکرد	۱					
اصابه به سنت	۳					
صحت نیت	۲					
خلوص نیت	۵					
مطابقت با امر الهی	۱	مجموع مضمونها: ۱۰۶				
قلب	۳					
معرفت	۲					
قدرت استنباط شرعی	۱					
ولایت	۱					

یافته‌های پژوهش

از آنجا که رویکرد مدیریت اسلامی نسبت به رویکرد مدیریت متعارف در رویارویی با مسائل بحث‌پژوهی مسئله عملکرد متفاوت است و عمدۀ ترین تفاوت هم ناشی از در نظر گرفتن بعد معنا در کنار بعد ماده است، ابتدا بر مبنای یکی از احادیثی که شیخ مفید در ارشاد نقل می‌کند، فرایند عملکرد به لحاظ معنوی تبیین، و سپس به بیان شواهدی برای مهمترین مضمونهایی پرداخته شد که در جدول به آنها اشاره شد.

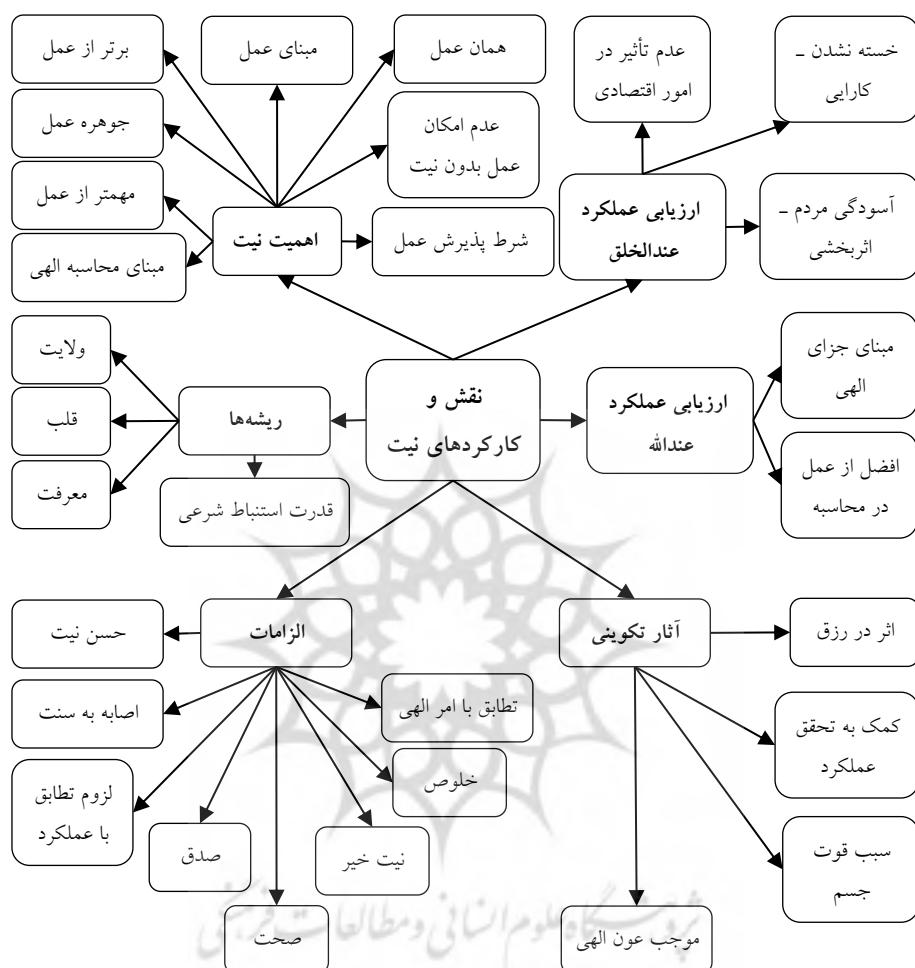
شیخ مفید در حدیث مرسی نقل می‌کند: «وَ مِمَا حُفِظَ عَنْهُ عِنْدِ الْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ قَوْلُهُ مَا كُلُّ مَنْ نَوَى شَيْئًا قَدَرَ عَلَيْهِ وَ لَا كُلُّ مَنْ قَدَرَ عَلَى شَيْءٍ وُقِقَ لَهُ وَ لَا كُلُّ مَنْ وُقِقَ أَصَابَ لَهُ مَوْضِعًا فَإِذَا اجْمَعَتِ النِّيَّةُ وَ الْقُدْرَةُ وَ التَّوْفِيقُ وَ الْإِصَابَةُ فَهُنَالِكَ تَمَتِ السَّعَادَةُ» (مفید، ۱۴۱۳ق، ج ۲: ۲۰۵).

از این حدیث برداشت می‌شود که فراگرد معنوی عملکرد به این صورت تبیین شده است:

نمودار ۱: فراگرد معنوی عملکرد

در ادامه ضمن نمایش نقشه مضمونها، به مهمترین مضمونهای فرعی ذیل هر مضمون اصلی اشاره می‌شود:

نمودار ۲: نقشه مضمونهای اصلی و فرعی مستخرج از روایات

ریشه‌های نیت

منظور از ریشه‌های نیت، مبادی است که نیت حسن - نیتی که مجزی خواهد بود - از آن سرچشمه می‌گیرد. مطابق با احادیث قلب به عنوان یکی از این ریشه‌ها معرفی شده است که به میزان صفاتی معرفت نیت از آن ناشی می‌شود: «...ئُمَّ الْجِنَّةِ يَبْدُو مِنَ الْفَلْقَبِ عَلَى قَلْبِ صَفَّاءِ الْمَعْرِفَةِ...» (صبح الشريعة، ۱۴۰۰ق: ۵۶؛ مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۶۷).

ریشه دیگری که مورد اشاره قرار گرفته، قدرت استنباط شرعی است؛ به عبارت دیگر این ریشه شکل‌گیری نیت حسن ممکن نیست مگر اینکه فرد بتواند بدرسی حکم خدا را استخراج کند؛ در حدیثی امام صادق(ع) به یکی از یاران خود می‌فرمایند که عبادت حسن نیت در طاعت است در وجودی که خداوند در آن وجوده، اطاعت می‌شود. سپس حضرت اشاره می‌کنند که مؤمن نمی‌شوی مگر اینکه ناسخ را از منسخ باز شناسی: *فَالْعِيْسَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَبْى عَنْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَعِلْتُ فِذَاكَ، مَا الْعِبَادَةُ؟ قَالَ حُسْنُ النَّبِيِّ بِالظَّاعَةِ مِنَ الْوُجُوهِ الَّتِي يُطَاعُ اللَّهُ مِنْهَا، أَمَا إِنَّكَ يَا عِيْسَى لَأَ تَكُونُ مُؤْمِنًا حَتَّى تَعْرِفَ النَّاسِخَ مِنَ الْمَسْوُخِ* (کلینی، ۱۴۲۹ق، ج ۳: ۲۱۵) که این حدیث دلالت دارد که اگر فرد می‌خواهد به نیت حسن دست یابد، باید وجودی را بشناسد که خداوند می‌خواهد تا عبادت شود که این مسئله اهمیت به دست آوردن قدرت استنباط شرعی را برای شناختن آن وجوده، مورد تأکید قرار داده است.

آخرین مسئله‌ای که نیت حسن از آن سرچشم می‌گیرد، مسئله ولایت است. در نهج البلاغه، ذیل خطبه ۱۹۰ امیرمؤمنان(ع) اشاره می‌کنند که: «...فَإِنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْكُمْ عَلَى فِرَاسَهِ وَهُوَ عَلَى مَعْرِفَةِ حَقٍّ رَبِّهِ وَحَقٌّ رَسُولِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ مَاتَ شَهِيدًا وَوَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَأَسْتَوْجَبَ ثَوَابَ مَا نَوَى مِنْ صَالِحٍ عَمَلَهِ وَقَامَتِ الْيَمِّ مَقَامَ إِصْلَاتِهِ» (شریف الرضی، ۱۴۱۴ق، خطبه ۱۹۰): اگر کسی معرفت به حق خداوند، رسول و اهل بیت پیدا کند و بمیرد با شهادت از دنیا رفته است... و نیت او جانشین ضربات شمشیرش خواهد بود. از مجموع قرینه‌های متصل این حدیث می‌توان نتیجه گرفت که دلیل ثواب بردن فرد تنها به سبب نیتی که دارد این است که نیت در زمینه ولایت و زیر سایه معرفت به حق خدا، رسول و اهل بیت نمو پیدا کرده است؛ لذا می‌توان معرفت حق پروردگار و پیامبر و اهل بیت را به عنوان یکی از ریشه‌های نیت حسن معرفی کرد.

الزامات نیت

یکی از الزامات نیت صداقت است که احادیث متعددی بر آن دلالت دارد؛ از جمله این احادیث، روایتی از امیرمؤمنان است که اشاره می‌فرماید استعانت از صبر و نماز و صدق در نیت موجب نصر الهی می‌شود: «...فَاسْتَعِنُوا بِالصَّبَرِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقِ فِي الْيَمِّ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعْدَ الصَّبَرِ يُنْزِلُ النَّصْرَ» (مفید، ۱۴۱۳ق، ج ۱: ۲۶۶).

از الزامات دیگر نیت، داشتن نیت خیر است؛ به عنوان نمونه در روایتی با این مضمون اشاره شده که ویژگی نیتی که خداوند بر مبنای آن پاداش می‌دهد، خیر بودن آن است: «لَكِنَّ اللَّهَ عَدْلٌ

کَرِيمٌ حَكِيمٌ كَيْسَ الْجَوْرُ مِنْ شَانِهِ وَ لَكِهُ يُثِيبُ عَلَى نِيَاتِ الْخَيْرِ أَهْلَهَا وَ إِضْمَارِهِمْ عَلَيْهَا وَ لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْفُسُوقِ حَتَّى يَفْعُلُوا» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱۰۱: ۲۸۷). هم چنین در روایات متعددی تأکید شده است که در صورتی که نیت خیر باشد و به دلایل مختلفی مثل مریضی، ضعف در عمل و موت فرد توفيق عمل نیابد، خداوند ثواب همان عمل خیر را به او می دهد (ابن بابویه، ۱۳۷۸ق، ج ۲: ۵۴؛ شیخ حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۱: ۵۴).

الزام سوم، حسن نیت است. احادیث متعددی اشاره می کند که حسن نیت باعث فزونی رزق انسان می شود: «... مَنْ حَسِنَتْ نِيَةً زِيدٌ فِي رِزْقِهِ...» (کلینی، ۱۴۰۷هـ.ق، ج ۲: ۸۴)؛ به عبارت دیگر این احادیث اشاره دارد که نیت باید با حسن ملازم باشد تا در رزق انسان اثر بگذارد.

بارها در احادیث مختلف تکرار شده است که نیتی مجزی خواهد بود که اصابه به سنت پیدا کند و یا مطابق امر الهی باشد؛ از جمله آنها: إِنَّمَا الْحَيْرُ مَا أُرِيدَ بِهِ وَجْهُ اللَّهِ تَعَالَى وَعَمَلٌ عَلَى مَا أَمْرَ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ وَ أَمْا مَا أُرِيدَ (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۹: ۳۱۴) و حدیثی از امیر مؤمنان که فرمود: (قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَأَقُولُ إِلَّا بِعَمَلٍ وَ لَا قَوْلَ وَ لَا عَمَلٌ إِلَّا بِيَتَهُ، وَ لَا قَوْلَ وَ لَا عَمَلٌ وَ لَا يَتَهُ إِلَّا بِإِصَابَةِ السَّيِّدَةِ) (کلینی، ۱۴۲۹ق، ج ۱: ۱۱۸). همانطور که ملاحظه می شود، این حدیث مبنی بر بر اینکه نیت باید به سنت یا امر الهی اصابه کند و با توجه به "لای نفی جنس" می توان گفت این اصابه جزء لوازم نیت است.

خالص بودن نیت نیز از الزامات دیگری است که سبب می شود نیت مجزی شود. در حدیثی از امام باقر(ع) به این مضمون اشاره می شود که می فرمایند شرط عبودیت برای خداوند خلوص در نیت است: وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَى الْبَاقِرُ: لَا يَكُونُ الْعَبْدُ عَابِدًا لِلَّهِ حَقَّ عِبَادَتِهِ حَتَّى يَنْقَطِعَ عَنِ الْخَلْقِ كُلُّهُ إِلَيْهِ فَحِينَئِذٍ يَقُولُ هَذَا خَالِصٌ لِي فِيَقْبَلَةِ بَكْرَمِهِ (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۶۷: ۲۱۱). حدیث دیگری که به همین مضمون اشاره دارد: وَقَالَ (ع): إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ وَلِكُلِّ اْمْرٍ مَا تَوَيْ وَ لَا بُدَّ لِلْعَبْدِ مِنْ خَالِصِ النِّيَّةِ فِي كُلِّ حَرْكَةٍ وَ سُكُونٍ لِأَنَّهُ إِذَا لَمْ يَكُنْ هَذَا الْمَعْنَى يَكُونَ غَافِلًا وَ الْغَافِلُونَ قَدْ وَصَفُوهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سِيَّلًا^(۳) (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۶۷: ۲۱۰) که با توجه به تأکیدات داخل حدیث و اشاره به ابتدای عمل بر نیت و نیت بر خلوص به وضوح لزوم خلوص در نیت را اثبات می کند. حدیث دیگر در این مورد: «...إِنَّ الْعَبْدَ يَرْفَعُ رَعْبَتَهُ إِلَى مَحْلُوقٍ، فَلَوْ أَخْلَصَ رَبَّتَهُ لِلَّهِ، لَأَتَاهُ الَّذِي يُرِيدُ فِي أَسْرَعِ مِنْ ذَلِكَ» (کلینی، ۱۴۲۹ق، ج ۱: ۶۴ و ۶۵). این حدیث نیز تأثیر عنصر اخلاص در نیت را در مورد برآورده شدن حاجت مورد اشاره قرار داده

است.

اهمیت نیت

مبنای عمل، جوهره عمل، همان عمل

با مرور احادیث مرتبط با نیت و عملکرد، نکته‌ای که بیش از نکات دیگر اهمیت نیت در عملکرد را معرفی می‌کند، این است که احادیث زیادی اشاره دارد که رفتار بر مبنای نیت محاسبه می‌شود و یا اصلاً عمل بدون نیت بی‌مفهوم است و یا در تعبیر دیگر رابطه "این همانی" بین نیت و عمل برقرار است؛ از جمله این احادیث می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد: «إِنَّ الْيَةَ هِيَ الْعَمَلُ ثُمَّ تَلَا قَوْلُهُ تَعَالَى قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ» (حر عاملی، ج ۱: ۵۱). در حدیث بعدی آمده است: «لَا قَوْلَ إِلَّا بِعَمَلٍ وَ لَا عَمَلَ إِلَّا بِيَتِيهٍ وَ لَا عَمَلَ وَ لَا يَتِيهٍ إِلَّا بِإِصَابَةِ السُّنَّةِ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱: ۲۰۸)؛ «... وَ قَالَ (ص) إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالثَّنَيَاتِ وَ لِكُلِّ أَمْرٍ مَا تَوَيِّ...» (مصطفی الشريعه، ۱۴۰۰ق: ۵۴). همان طور که حدیث شریف اشاره می‌کند، قوام عمل به نیت است و جوهره آن تلقی می‌شود.

برتر از عمل، مهمتر از عمل

نیت در ادبیات دینی بویژه احادیث جایگاهی مهمتر از حتی خود عمل دارد. در مستندی از امام صادق(ع) آمده است که: «...الْيَةُ أَفْضَلُ مِنَ الْعَمَلِ» (حر عاملی، ج ۱۴۰۹، ج: ۵۱). در مستند دیگری نیز از ایشان هم افضل بودن و هم علت آن ذکر شده است: «يَتِيهُ الْمُؤْمِنُ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِهِ وَ ذَلِكَ لِأَنَّهُ يُنْوِي مِنَ الْخَيْرِ مَا لَا يُدْرِكُهُ وَ يَتِيهُ الْكَافِرُ شَرٌّ مِنْ عَمَلِهِ وَ ذَلِكَ لِأَنَّ الْكَافِرَ يُنْوِي الشَّرَّ وَ يَأْمُلُ مِنَ الشَّرِّ مَا لَا يُدْرِكُهُ» (حر عاملی، ج ۱۴۰۹، ج ۱: ۵۴). البته علل ذکر شده برای برتری و مهمتر بودن نیت نسبت به عمل در این مورد منحصر نیست و احادیث دیگری نیز که یکی دیگر از آنها ذیلاً اشاره می‌شود به این موضوع اشعار دارد: «وَ سَأَلَتُ الْعَالَمَ (ع) عَنْ تَفْسِيرِ يَتِيهِ الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ قَالَ إِنَّهُ رَبِّمَا انتَهَتْ بِالْإِنْسَانِ حَالُهُ مِنْ مَرَضٍ أَوْ خَوْفٍ فَيُفَارِقُهُ الْأَعْمَالُ وَ مَعَهُ يَتِيهٌ فَلَذِكَ الْوَقْتُ يَتِيهُ الْمُؤْمِنُ حَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ وَ فِي وَجْهِهِ آخَرَ أَنَّهَا لَا يُفَارِقُهُ عَقْلُهُ أَوْ نَفْسُهُ وَ الْأَعْمَالُ قَدْ يُفَارِقُهُ قَبْلَ مُفَارَقَةِ الْعَقْلِ وَ النَّفْسِ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۶۷: ۲۱۰). علت در این حدیث مریضی یا خوف از آن عمل بیان شده است.

البته اهمیت نیت به افضل بودن نیات خیر منتهاء نمی‌شود و احادیثی اشاره دارد که این اهمیت بین نیت شر و عمل شر نیز برقرار است؛ به این معنا که نیت بد از خود عمل شر بدر دانسته شده است: «...يَتِيهُ الْكَافِرُ شَرٌّ مِنْ عَمَلِهِ» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲: ۸۴). البته احادیثی که علت این مسئله را

نیز بیان می‌کند، هست که یکی از آنها علت این امر را آرزوی فرد برای آن عمل شری می‌داند که در کش نمی‌کند: «وَيَعْلَمُ الْكَافِرُونَ مِنْ عَمَلِهِ وَذَلِكَ لِأَنَّ الْكَافِرَ يُنْوِي الشَّرَّ وَيَأْمُلُ مِنَ الشَّرِّ مَا لَا يُدْرِكُ» (حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۱: ۵۴).

مبنای محاسبه الهی

یکی دیگر از وجود اهمیت نیت این است که در نهایت ملاک ارزیابی قرار خواهد گرفت. در واقع برخی از احادیث ما مبنای محاسبه الهی را تنها نیت می‌داند و برخی دیگر مبنای این محاسبه را هم نیت و هم عمل توأم تلقی می‌کند؛ احادیثی که تا بدین جای کار در این مقاله مورد اشاره قرار گرفت و همچنین احادیثی که در قسمت بعد در حوزه کارکردهای نیت مورد اشاره قرار می‌گیرد، عمدتاً همین مفهوم را می‌رساند، چرا که مبنای همگی محاسبه نیت توسط ذات اقدس الله بوده است.

کارکرد نیت

کارکرد نیت از دید احادیث به سه بخش ارزیابی عندالخلق، عندالله و آثار تکوینی تقسیم می‌شود که ذیلاً مورد اشاره واقع خواهد شد:

ارزیابی عندالخلق

منظور از ارزیابی عندالخلق، همان کارکرد نیت برای ارزیابی عملکرد افراد نزد مردم یا نزد مدیران است. مطابق احادیث یکی از کارکردهای نیت خیر در این زمینه کارایی (خسته نشدن خود فرد) و اثربخشی (آسودگی مردم) است: «... صَاحِبُ الْيَمَنِ الْخَالِصَةُ نَفْسُهُ وَهُوَأَمَّةُ مَقْهُورَاتَانِ تَحْتَ سُلْطَانِ تَعْظِيمِ اللَّهِ تَعَالَى وَالْحَيَاءِ مِنْهُ وَهُوَ مِنْ طَبِيعَهِ وَشَهْوَتِهِ وَمُنْيَةُ نَفْسِهِ مِنْهُ فِي تَعَبٍ وَالنَّاسُ مِنْهُ فِي رَاحَةٍ» (صبح الشریعه، ۱۴۰۰ق: ۵۴)؛ اما باید توجه کرد که ارزیابی نیت اساساً در ادبیات دینی مربوط به خداوند متعال است و همچنین قواعدی مثل "اصالت الصحه" الترااما اشاره دارد که نیت خوانی اساساً کار صحیحی به لحاظ دینی نیست مگر اینکه خود فرد صادقانه بگوید و از طرفی در مسائل اقتصادی منفعت مادی برای ارزیابی مسئله مهمتری است. قُلْتُ لَهُ رَجُلٌ مِنْ شَيْهِ الْوَفَاءِ وَهُوَ إِذَا كَالَ لَمْ يُخْسِنْ أَنْ يَكِيلَ قَالَ فَمَا يَقُولُ الَّذِينَ حَوَّلُهُ قَالَ قُلْتُ يَقُولُونَ لَا يُؤْفَى قَالَ هَذَا لَا يَبْغِي لَهُ أَنْ يَكِيلَ (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵: ۱۵۹ و ۱۶۰). همانطور که در این حدیث نیز اشاره می‌شود، صرف نیت کافی نیست و باید منفعت مادی را کامل برساند؛ پس نیت در حوزه ارزیابی عملکرد فردی یا بنگاهی اساساً جایگاه خاصی نمی‌تواند داشته باشد. پس اثر مستقیم نیت در عملکرد کارایی و

اثربخشی است ولی به لحاظ ارزیابی عملاً مطابق ادبیات دینی امکان نیت‌خوانی وجود ندارد.
ارزیابی عندالله

برخلاف مورد قبلی، اصلی‌ترین کارکرد نیت به طور کلی همان ارزیابی عندالله است. در واقع نیت مبنای ارزیابی الهی است و در احادیثی که مورد اشاره قرار گرفت، حتی در میزان الهی بیش از عمل مورد توجه است: «إِنَّ اللَّهَ يَحْسُرُ النَّاسَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۶۷: ۲۰۹). به طور کلی به نظر می‌رسد احادیثی که برتری اعمال، اهمیت اعمال، الزامات و... را مطرح می‌کند، اشاره دارد به همین محاسبه الهی که از ذکر احادیث بیشتر برای جلوگیری از طولانی شدن نوشтар خودداری می‌شود.

آثار تکوینی نیت صحیح

اولین اثری که با مرور احادیث یافت می‌شود، اثر تکوینی نیت صحیح در رزق است: «... مَنْ حَسِّسَتْ نِيَّتَهُ زِيَادَةً فِي رِزْقِهِ» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲: ۸۴). البته این اثر تنها در مورد نیت صحیح نیست بلکه در مورد نیت شر هم صادق است و سبب محروم شدن از رزق می‌شود: «إِنَّ الْمُؤْمِنِ لَيَنْوِي الدَّنَبَ فَيَحْرُمُ رِزْقَهُ» (شیخ حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۱: ۵۸). اثر تکوینی دیگر نیت بر جسم فردی است که عبارت است از: «قَالَ الصَّادِقُ جَعْفُرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَمَّا ضَعَفَ بَدْنُ عَمَّا قَوَيَتْ عَلَيْهِ النِّيَّةُ» (ابن بابویه، ۱۳۷۶: ۳۲۹). بهبود یا در امان ماندن از بیماری یکی از تأثیرات صدقه‌ای یاد شده، که گرچه کم باشد اما با نیت صادق داده شود و همین نیت صادق سبب می‌شود که خداوند آن را به حساب آورد: «أَخْبَرْتُ أَبَا الْحَسَنِ الرِّضاَ (ع) أَنِّي أُصِيبُ بَائِبِينَ وَبَقِيَ لِي بُنْيَ صَغِيرٌ فَقَالَ تَصْدِقُ عَنْهُ ثُمَّ قَالَ حِينَ حَضَرَ قِيَامِي مِنِ الصَّبَّيِ فَلَيَصْدِقَ يَدِهِ بِالْكِسْرَةِ وَالْقَبْضَةِ وَالشَّيْءِ وَإِنْ قَلَ فَإِنَّ كُلَّ شَيْءٍ يُرَادُ بِهِ اللَّهُ وَإِنْ قَلَ بَعْدَ أَنْ تَصْدِقَ النِّيَّةَ فِيهِ عَظِيمٌ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ - فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۴: ۴).

کمک به تحقق عملکرد یکی دیگر از آثار تکوینی نیت صحیح است. روایتی از امام صادق (علیه السلام) بیان می‌کند کسی که دینی داشته باشد و نیت به ادای آن داشته باشد، خداوند او را در ادای این دین یاری می‌کند که نمودی از اثر داشتن نیت در تحقق عملکرد است: «مَنْ كَانَ عَلَيْهِ دَيْنٌ فَيَنْوِي قَضَاءَهُ كَانَ مَعَهُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَ حَافِظَانِ يُعِينَاهُ عَلَى الْأَدَاءِ عَنْ أَمَانَتِهِ فَإِنْ قَصْرَتْ نِيَّتُهُ عَنِ الْأَدَاءِ قَصْرًا عَنْهُ مِنَ الْمَعْوَنَةِ بِقَدْرِ مَا قَصْرَ مِنْ نِيَّةِهِ» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵: ۹۵).

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این پژوهش سعی شد تا با مرور احادیث مرتبط با نیت به جایگاه‌یابی نقش نیت در مدیریت اسلامی بویژه در موضوع عملکرد پرداخته شود. پس از مرور ادبیات پژوهش و بیان تمایز میان نیت، اراده، قصد و طلب به منظور تدقیق در مفهوم نیت به بررسی پیشینه پژوهش در مورد جایگاه نیت در پژوهش‌های مدیریت اسلامی بویژه در حوزه مدیریت عملکرد پرداخته شد تا اینکه از این لحاظ اجماع نظری به دست آمد. با توجه به بررسی و تحلیل مضمون احادیث، که در این مقاله بدان پرداخته شد، می‌توان جایگاه دقیقی از مفهوم نیت در ادبیات مدیریت اسلامی بویژه حوزه عملکرد ارائه کرد. همان طور که پیشتر به صورت مفصل توضیح داده شد، نیت در فرایند معنوی عملکرد - یعنی نیت، قدرت، توفیق، انجام دادن عمل، اصابه به موضع حق و سعادت - در مرحله دوم و در حد فاصل بین علم و قدرت انجام دادن کار قرار دارد. از سوی دیگر، اهمیت نیت به دلیل اینکه جوهره عمل، خود عمل، افضل از عمل، مبنای محاسبه اعمال است، اثبات شد. همچنین نیت مجزی از ریشه‌هایی نشأت می‌گیرد که به ایجاد نیت موجд عملکرد منجر می‌شود این ریشه‌ها نیز طبق بررسی روایات مرتبط عبارت است از: قدرت استنباط، ولایت، معرفت، قلب. حال همین نیت برآمده از این ریشه‌ها باید برای تکمیل با الزاماتی از قبیل صحت، حسن، صداقت، خلوص، تطابق با سنت و امر الهی همراه شود. در پایان پس از طی کردن این فرایند، نیت، کارکردهایی دارد که شاید این قسمت را بتوان پررنگترین مسئله در مدیریت بویژه مدیریت اسلامی دانست. کارکردهای نیت شامل دو کارکرد عمدۀ آثار تکوینی و ارزیابی می‌شود. آثار تکوینی نیز تا جایی که در احادیث مورد اشاره واقع شده است شامل تأثیر در رزق، سبب کمک الهی، تأثیر در شفای مرضی، تأثیر در قوت جسم، کمک به تحقق عملکرد می‌شود. البته بدیهی است که آثار تکوینی نیت به این موارد منحصر نیست و نگارندگان صرفاً آثاری را آورده‌اند که در احادیث ذکر شده، اما چون احادیث در مقام بیان تمام این آثار نبوده است، نمی‌توان این آثار را توقیفی دانست. در مقام ارزیابی هم با جدا کردن ارزیابی عندالله و عندالخلق از هم، تمایز اثر نیت در این مقوله بهتر مشخص شد. در ارزیابی نزد خداوند متعال نیت نقش محوری ایفا می‌کند به طوری که از خود عمل نیز افضل است؛ اما در ارزیابی عملکرد از دید خلق خداوند از آنجا که اولاً در بسیاری از موقع در مورد نیت افراد اصالت صحه جاری می‌شود و ثانياً در بسیاری از امور اقتصادی ملاک

ارزیابی سود و زیان است و نه امور معنوی می‌توان حداقل در ارزیابی امور اقتصادی مدعی شد که این امر جایگاهی ندارد؛ اما در همین جا نیز از خستگی خود فرد می‌کاهد؛ چرا که سبب کارایی می‌شود و هم‌چنین موجب راحتی مردم است که به علت اثربخش بودن کار است.

در مقایسه این پژوهش با پژوهش‌های پیشین، دو نکته به طور کلی مشهود است اولاً در هیچ کدام از پژوهش‌هایی که در پیشینه پژوهش مورد اشاره قرار گرفت به صورت تخصصی به تبیین جایگاه و عوارض نیت در مدیریت اسلامی بویژه در حوزه عملکرد پرداخته نشده بود که در این پژوهش سعی شد تا با بررسی دقیق نیت در ادبیات دینی چه به لحاظ الزامات و اهمیت و چه به لحاظ ریشه‌ها و کارکرد، این امر صورت گیرد. ثانیاً در هیچ کدام از پژوهش‌های محققان با رویکرد حدیثی صرف به سراغ منابع غنی روایی شیعی نرفته‌اند؛ اگرچه ممکن است که در برخی از پژوهشها از احادیث استفاده کرده باشند که در این پژوهش سعی شد تا با بهره‌گیری صحیح از روش حدیث‌پژوهی، که توسط عبدالهادی مسعودی معرفی شده بود، این مهم صورت گیرد.

اختصاصاً این پژوهش می‌تواند برای پژوهش‌هایی که ذیل مبحث "حسن فاعلی" در عملکرد، نیت را مطرح کرده‌اند بویژه یکی از ابعاد الگویی که کمالیان (۱۳۹۶) در اثر خود از دید قرآن کریم ارائه کرده است، نقشی مکمل ایفا کند. مکمل بودن پژوهش فعلی به این دلیل است که تحقیقات بویژه این تحقیق سعی در ارائه الگو یا چارچوبی برای مدیریت عملکرد از دید قرآن کریم کرده است که با توجه به مکمل بودن قرآن و روایات برای استنباط از متون دینی، این پژوهش سعی داشت تا به واکاوی روایی جایگاه و ابعاد نیت در مدیریت اسلامی بویژه عملکرد بپردازد.

سرانجام پیشنهاد می‌شود با توجه به گنجینه احادیث ادبیات شیعی، سهم این پژوهشها افزایش یابد. به طور مشخص ذیل همین موضوع، ابعاد مختلف موضوع عملکرد از نتایج عملکرد گرفته تا هر یک از تعیین‌کننده‌های نتایج عملکرد، امکان انجام دادن پژوهش حدیثی را دارد. در این حوزه پژوهشها ناظر به دو بعد خواهد بود: اول پژوهش‌هایی که به ابعاد معنوی عملکرد با خوانش اسلامی می‌پردازد و در نسبت با ادبیات غربی تأسیسی به شمار می‌آید مثل مفاهیمی نظیر قصد، اراده و ارزیابی دوساختی مادی و معنوی و بعد دوم هم به پژوهش‌هایی ناظر است که نقش تهذیبی در نسبت با ادبیات غربی دارد و گاه فهم درست و گاه دستورهای دینی مرتبط را معرفی خواهد کرد؛ مانند مفاهیمی نظیر معیارهای جبران عملکرد در اسلام و یا چگونگی صحیح چیش تعیین‌کننده‌های عملکرد.

یادداشتها

- ۱ - ای جابر به خدا سوگند یک حدیث که در حلال و حرام رسیده باشد، اگر از مردی راستگو و راوی صادق القول بگیری برای تو بهتر است از هر چه آفتاب بر آن طلوع می‌کند تا بر آن غروب کند؛ یعنی حدیثی که تو را بر حلال و حرام آگاه سازد و از سوی خاندان اهل بیت پیغمبر خاتم النبین صلی الله علیه و آله و سلم رسیده باشد، بهتر است از تمام جهان از لحاظ نیکوبی و خیر و ثواب.
- ۲ - اگر چه این کتاب حدیثی نیست و کتابی فقهی است برداشت شیخ از هر حدیث مورد توجه قرار گرفته است.
- ۳ - الأعراف: ۱۷۹.
- ۴ - پژوهشگران برآنند که در اینجا منظور از مدینه فاضله، آرمانشهر خیالی نیست؛ بلکه شهر عدلی است که مسلمانان به ایجاد آن موظف هستند.
- ۵ - الاسراء ۱۷ - ۸۴

منابع فارسی

قرآن کریم.

- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۷۶ه.ش). **الأمالی**. تهران: کتابچی.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۳۷۸ه.ق). **عيون أخبار الرضا عليه السلام**. تهران: جهان.
- ابن درید، محمد بن حسن (۱۹۸۸م). **جمهرة اللغة**. ج ۲. بیروت: دار العلم للملايين.
- ابن سیده، علی بن اسماعیل (۱۴۲۱ه.ق). **المحكم والمحيط الأعظم**. ج ۹. بیروت: دارالكتب العلمية.
- ابن منظور، محمد بن مکرم (۱۴۱۴ه.ق). **لسان العرب**. ج ۲. ج سوم. بیروت: دارصادر.
- ابو جعفر البرقی، احمد بن محمد خالد (۱۳۹۴ه.ش). **المحاسن**. ج ۲. قم: دارالكتب الاسلامیہ.
- ابوجیب، سعدی (۱۴۰۸ه.ق). **قاموس الفقهی لغة و اصطلاحات**. ج ۲. قم: دارالفکر. نسخه الکترونیکی. نرم افزار جامع فقه نور.
- ازهربی، محمد بن احمد (۱۴۲۱ه.ق). **تهذیب اللغو**. ج سیزدهم. بیروت: داراحیاء التراث العربي.
- افندی حسن، محمد (۱۳۷۶ه.ش). **نگرش توحیدی در مدیریت و اداره امور عمومی: مفاهیم، اصول و یک مدل جدید**. تهران: سازمان امور اداری و استخدامی کشور.
- بستانی، فواد افرام (۱۳۷۵ه.ش). **فرهنگ ابجدی**. ج ۲. قم: دارالطباطبائی.
- پژوهان، ایوب؛ رسولی، رضا (۱۳۹۴ه.ق). **بررسی و توصیف مدیریت و مدیریت منابع انسانی از منظر قرآن کریم**.
- اسلام و پژوهش‌های مدربیتی. ش ۲. س چهارم: ۹۱ - ۱۱۰.
- نقیوی دامغانی، سیدرضا (۱۳۹۳ه.ش). **نگرشی بر مدیریت اسلامی**. تهران: امیرکبیر.
- جعفر بن محمد عليه السلام (۱۴۰۰ه.ق). **مصاحف الشریعه**. بیروت: انتشارات اعلمی.
- چیتسازیان، علیرضا؛ جوادی، محمد (۱۳۹۴ه.ش). **بازخوانی نظام انگیزش در سازمان جهادی**. فصلنامه علمی

تخصصی مطالعات مدیریت و فرهنگ جهادی. س. اول. ش. اول: ۱۱۹ - ۱۳۸.

حیازی فر، سعید (۱۳۹۶). رویکردها و منظومه پژوهشی مطالعات مدیریت اسلامی. مدیریت اسلامی. س. بیست و پنجم. ش. اول: ۵۷ - ۸۹.

حر عاملی، محمد بن حسن (۱۴۰۹هـ). *وسائل الشیعه*. قم: مؤسسه آل البيت علیهم السلام.

حمیری، نشوان بن سعید (۱۴۲۰هـ). *شمس العلوم و دوae کلام العرب من الكلوم*. ج چهارم. دمشق: دار الفکر. خلیل بن احمد (۱۴۰۹هـ). *كتاب العین*. قم: مؤسسه دارالهجرة.

راغب اصفهانی، حسین بن محمد (۱۴۱۲هـ). *مفردات ألفاظ القرآن*. بیروت: دارالعلم.

رضاییان، علی؛ گنجعلی، اسدالله (۱۳۹۰). *مدیریت عملکرد چیستی، چرایی و چگونگی*. تهران: دانشگاه امام صادق(ع).

شریف الرضی، محمد بن حسین (۱۴۱۴هـ). *نهج البلاغه*. قم: هجرت.

شریف مرتضی، علی بن حسین (۱۴۰۵هـ). *رسائل الشیف المرتضی*. ج دوم. قم: دارالقرآن الکریم. ضماهی، مجید؛ حجرکشت، سعید (۱۳۹۴). طراحی و تبیین الگوهای فرماندهی (رهبری) سردار شهید حسن باقری. *فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی*. دوره دهم. ش چهارم: ۵۸۴ - ۶۰۷.

طربی، فخر الدین بن محمد (۱۳۷۵هـ). *مجمع البحرين*. ترجمه حسینی اشکوری. ج سوم. ج سوم. تهران: مرتضوی.

عبادی جعفری، حسن؛ تسلیمی، محمدسعید؛ فقیهی، ابوالحسن؛ شیخزاده، محمد (۱۳۹۰). *تحلیل مضمون و شبکه مضامین: روشی ساده و کارآمد برای تبیین الگوهای موجود در داده‌های کیفی*. اندیشه مدیریت راهبردی. س. پنجم. ش دوم. ش پیاپی ۱۰: ۱۵۱ - ۱۹۸.

عبدالرحمان، محمود. *معجم المصطلحات والألفاظ الفقهية*. نرم افزار جامع فقه اهل البيت (علیهم السلام). ج دوم و سوم. نسخه الکترونیکی.

عسکری، حسن بن عبدالله (۱۴۰۰هـ). *الفرق في اللغة*. بیروت: دارالافق الجدیدة.

فراهیدی، خلیل بن احمد (۱۴۰۹هـ). *كتاب العین*. ج هشتم. ج دوم. قم: نشر هجرت. فیومی، احمد بن محمد (۱۴۱۴هـ). *المصباح المنیر فی غریب الشرح الكبير للرافعی*. ج دوم. ج دوم. قم: مؤسسه دار الهجرة.

قوامی، سید صمصاص الدین (۱۳۸۶). *مدیریت از منظر کتاب و سنت*. ج سوم. تهران: دبیرخانه مجلس خبرگان رهبری.

کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق (۱۴۰۷هـ). *الكافی*. تهران: الاسلامیه.

کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق (۱۴۲۹هـ). *الكافی*. قم: دارالحدیث.

گنجعلی، اسدالله؛ کمالیان مهریزی، سید یوسف (۱۳۹۶). *بازتعریف مفهوم عملکرد از منظر قرآن کریم*. تهران:

دانشگاه امام صادق (علیه السلام).

مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی (۱۴۰۳ق). بحار الأنوار. بیروت: دار إحياء التراث العربي.

مسعودی، عبدالهادی (۱۳۸۴). روش فهم حدیث. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).

مشکینی، میرزا علی (۱۴۱۶ق). اصطلاحات الأصول و معظم أبحاثها. ج ششم. قم: نشر الهدای.

مشکینی، میرزا علی (۱۳۹۲م.ش). مصطلحات الفقه. قم: دارالحدیث.

صبحی بزدی، محمدتقی (۱۳۹۱). پیش‌نیازهای مدیریت اسلامی. تحقیق و نگارش: غلامرضا متغیری فر. قم: انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (قدس سره).

مفید، محمد بن محمد (۱۴۱۳ق). الإرشاد في معرفة حجج الله على العباد. قم: انتشارات کنگره شیخ مفید.

مقیمی، سیدمحمد (۱۳۹۵). اصول و مبانی مدیریت از دیدگاه اسلام. ج سوم. تهران: انتشارات راهدان.

هاشمی شاهروodi، سید محمود؛ جمعی از نویسندها (۱۴۲۶ق). فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام. قم: مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی بر مذهب اهل بیت علیهم السلام.

منابع انگلیسی

- Bisbe, Josep; Malagueno, Ricardo (2012), Using strategic performance measurement systems for strategy formulation: Does it work in dynamic environments?, **Management Accounting Research**, Iss. 4, Vol. 23, pp. 296-311.
- Bititci, Umit; Garengo, Patrizia; Dorfler, Viktor; Nudurupati, Sai (2012), Performance Management Challenges for Tomorrow, **International Journal of Management Reviews**, Iss 3, Vol 14,pp 305-327.
- Broadbent, Jane; Laughlin, Richard (2009), Performance management systems: A conceptual model, **Management Accounting Research**, Iss. 4, Vol. 20, pp. 283-295.
- Kloot, Louise; Martin, John (2000), Strategic performance management: A balanced approach to performance management issues in local government, **Management Accounting Research**, Iss. 2, Vol.11, pp: 231-251.
- King, Nigel; Horrocks, Christine (2010), **Interviews in qualitative research**, London, Sage.
- Alex; Islam,Sardar M. N. (2009); **Performance Measurement in Corporate Governance: DEA Modelling and Implications for Organisational Behaviour and Supply Chain Management**, Physica Verlag.
- Marzouk, Mohamed; Seleem, Noreihan (2018): Assessment of existing buildings performance using system dynamics technique, **Applied Energy**, vol.211, pp. 1308–1323.
- Neely, Andy (2007), **Business performance measurement: Unifying theory and integrating practice**, Cambridge University Press.
- Stirling- Attride, Jennifer (2001): Thematic networks: an analytic tool for qualitative research, **Qualitative Research**, Vol. 1 Iss. 3, pp. 385 - 405.
- Xiao, Chengyong; Wang, Qian; van der Vaart, Taco; van Donk, Dirk Pieter (2018), When Does Corporate Sustainability Performance Pay off? The Impact of Country-Level Sustainability Performance, **Ecological Economics**, vol. 146, pp. 325 - 333.
- Zhivan, Alach (2017), The use of performance measurement in universities, **International Journal of Public Sector Management**, Iss 2, Vol. 30 pp.

